

[Lausten.]

brugene er for smaa. Jeg tror nu, at de smaa Brug klarer sig i Øjeblikket bedre end de store. Jeg tror netop, at det store Skrig dernede fra Sønderjylland kommer fra de store Brug og ikke fra de smaa; men efter de foreliggende Oplysninger er der ikke stor Fare for, at de Brug, der oprettes efter Loven, skal blive for store.

Der er blevet talt om de tyndt befolkede Egne. Jeg skal derom sige, at de tyndt befolkede Jorder er ogsaa de daarligste Jorder, og det er et Spørgsmaal, hvor stor en Lykke det vil være for Folk at blive Indehaver af den Jord. Det kræver i alt Fald store Udgifter og meget Arbejde at faa den sat i den Kultur, den skal have.

Naar Socialdemokraterne hævder, at det er svært trods al den Hjælp, der ydes, at faa den danske Ungdom til at overtage Jorden og faa Udstykningen fremmet i den Grad, som ønskeligt er, synes jeg, at man har Ret i, at de fleste ikke kan samle den Sum, der skal til for at overtage et Brug. Det er sikkert der, det i Øjeblikket kniber mest; man savner ikke Mod, men man kan ikke skaffe de fornødne Midler. Thi det er jo ikke saa faa Midler, der kræves til Overtagelsen af et saadant Brug. I øvrigt synes jeg, at Betingelserne for de Laan, der her ydes, er rimelige, baade hvad Forrentningen og Afdragene angaar. Jeg vil derfor ogsaa gerne paa mit Partis Vegne sige Tak for Lovforslaget; jeg tror, det vil kunne hjælpe.

Vi har haft forskellige Sensationer dernede, og det har jo altid været saadan, at naar der kom en Sensation, skete der lidt. Saadan gik det ogsaa efter den Sensation, der var i Foraaret. Den gav Anledning til det Møde, som Statsministeren indvarslede efter Samlingens Begyndelse. Jeg tror, at af alle de Sensationer, der har været dernede, skal vi være mest betænkelige ved den sidste, ved det, der passerer i Øjeblikket. De andre Bevægelser har man kunnet tage mindre alvorligt, men denne sidste synes jeg er den mest alvorlige, idet den selv officielt erklærer, at den vil holde sig indenfor Lovens Rammer, og at den udelukker al Tale om Nationalpolitik. Om den kan holdes indenfor disse Rammer, er et andet Spørgsmaal, det maa Tiden vise.

De forskellige Sensationer er blevet imødegaaet herfra med Laan, stadig med Laan, Krisekasse, Laanekasse, Landeværn og alt muligt i den Retning. Jeg vil gerne sige, at hvad den sønderjydske Befolkning ikke har Brug for, og allermindst Jordbrugerne, er mere Gæld. Man har dernede mere Gæld

end andre Steder i Danmark, og hvis der ikke kan hjælpes paa anden Maade end ved at skaffe baade det større og det mindre Landbrug mere Gæld, bliver Situationen kun værre i Stedet for bedre. At Tilstanden nede hos os er værre end i det øvrige Land, tror jeg, vi kan blive enige om fra alle Sider, og det var vi ogsaa enige om i Udvalget. Det nedsatte Udvalg vil let kunne konstatere, at Arbejdsløsheden i de sønderjydske Byer og Amter er langt større end i de andre danske Byer og Amter.

De Forhandlinger, der førtes med Statsministeren, ligger nu et halvt Aar tilbage, og saa vidt jeg husker, lovede Statsministeren den Gang, at Sagen skulde blive hurtigt fremmet. Der gik et halvt Aar, og hvis det ikke havde været Paaske om nogle Dage, havde vi neppe faaet Sagen for endnu. Jeg synes, det er et godt Bevis for, hvorledes Rigsdagen selv bidrager til at nedsætte den Smule Agtelse, den endnu har tilbage, i Befolkningen. Jeg tror, det vilde være klogt at lytte lidt til Kravet om en Ændring af Forretningsgangen her i Rigsdagen.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Udtalelser, der lod formode, at man fra alle Sider vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg skal i øvrigt fatte mig i den størst mulige Korthed, da min Nærværelse i det andet Ting ved Behandlingen af andre Lovforslag desværre er paakrævet.

Jeg skal til det ærede 19de landstingsvalgte Medlem (Jensen Christensen) sige, at hans Opfattelse er rigtig. Hvis det var Hensigten, at Staten ved Laan skulde dække Kurstabet paa Førsteprioritetslaanet, maatte det ogsaa anføres i Loven, men det vilde være ganske urimeligt. Kurstabet beror jo paa, til hvilken Rente Laanet optages. Man kan optage en Førsteprioritet til en saa høj Rente, at man faar et Parilaan, og man kan laane til lav Rente med en deraf følgende meget lav Kurs. Det vilde da være ganske urimeligt, om Staten vilde sige til de paagældende: Vær saa god, tag blot et Førsteprioritetslaan med lav Rente og stort Kurstab, I kan saa laane Pengene hos os. Det er ikke Hensigten.

Til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) skal jeg sige, at det være langt fra mig at smile ad det ærede Medlem, naar han taler saa alvorligt om, hvad der ligger ham paa Sinde. Jeg indrømmer, at